

της Μαρίας Ρεπούση **Εν μέσω πανδημίας, ένα έργο φαραωνικών διαστάσεων έχει αρχίσει να εκτελείται στον Πειραιά από την Cosco, εκεί που οι Πειραιώτες –και όχι μόνο– κάνουν τη βόλτα τους και χαζεύουν τη θάλασσα, στην Πειραιϊκή. Πρόκειται για τη νότια επέκταση του λιμένα του Πειραιά για να δημιουργηθούν επιπλέον προβλήτες πρόσδεσης κρουαζιερόπλοιων.**

Στο λιμάνι του Πειραιά υπάρχουν 11 θέσεις πρόσδεσης κρουαζιερόπλοιων. Δεν έχουν ποτέ καλυφθεί. Τα στοιχεία δίνουν κατά μέσο όρο την κάλυψη 5-6 θέσεων σε ετήσια βάση και οι 8 έχουν καλυφθεί μόνον 7 φορές. Τα μεγαθήρια κρουαζιερόπλοια που αράζουν για λίγο στο λιμάνι του Πειραιά ίσα ίσα για μια σύντομη επίσκεψη των επιβατών τους συνήθως στον Παρθενώνα ή στο Μουσείο της Ακρόπολης δεν αφήνουν τίποτα στην πόλη την οποία επιβαρύνουν περιβαλλοντικά και συγκοινωνιακά, τον Πειραιά, ενώ αντιπροσωπεύουν, σύμφωνα με στοιχεία της Τραπέζης της Ελλάδος το 2,8-3,9% των τουριστικών εσόδων που έχει συνολικά η χώρα.

Οι πρόσφατες εξελίξεις της πανδημίας εννοείται ότι έχουν αναστείλει όλες τις σχετικές δραστηριότητες και ειδικά η κρουαζιέρα έχει αβέβαιο μέλλον, καθώς θεωρείται το πιο ευάλωτο είδος τουρισμού. Παρ' όλα αυτά, εν μέσω πανδημίας, ένα έργο φαραωνικών διαστάσεων έχει αρχίσει να εκτελείται στον Πειραιά από την Cosco, εκεί που καταλήγει το παραθαλάσσιο οχυρό μέτωπο των Κονώνειων Τειχών της Αρχαίας Αθήνας, εκεί που οι Πειραιώτες –και όχι μόνο– κάνουν τη βόλτα τους και χαζεύουν τη θάλασσα, στην Πειραιϊκή.

Πρόκειται για τη νότια επέκταση του λιμένα του Πειραιά για να δημιουργηθούν επιπλέον προβλήτες πρόσδεσης κρουαζιερόπλοιων που δεν υπάρχουν. Το έργο προβλέπει συγκεκριμένα μπάζωμα της θάλασσας σε έκταση 140 στρεμμάτων στην Πειραιϊκή και κατασκευή προβλήτας μήκους 350 μέτρων για την πρόσδεση δύο κρουαζιερόπλοιων νέας γενιάς, που σημαίνει 5.000 επιβάτες έκαστο, με πολύ σοβαρές περιβαλλοντικές συνέπειες για τη ρύπανση της ευρύτερης περιοχής και της θάλασσας που την περιβάλλει.

Και έχει ξεκινήσει να εκτελείται παρόλο που σύμφωνα με την περιβαλλοντική νομοθεσία είναι απαραίτητη η μελέτη των επιπτώσεων που θα έχει το έργο για το περιβάλλον. Διαμαρτύρονται οι φορείς της πόλης, οι πολίτες και οι έξι δήμοι της Περιφέρειας Πειραιά, ζητώντας το ελάχιστο: να σταματήσουν τα έργα που γίνονται παράνομα χωρίς Στρατηγική Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων. Από κοντά και ο Συνήγορος του Πολίτη, που ζητάει

από τις Αρχές την αναστολή των εργασιών της Cosco στην Πειραιϊκή.

Οι εργασίες ωστόσο συνεχίζονταν μέχρι πριν από λίγο. Το έργο, υποστηρίζουν, πρέπει να γίνει καθώς είναι μέρος του Master Plan του ΟΛΠ και φέρει τις υπογραφές της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ και της Cosco. Οποιας υπογραφές όμως και να φέρει δεν είναι ικανές και δεν πρέπει να σταματήσουν τις κινητοποιήσεις των πολιτών απέναντι σε ένα έργο που υποβαθμίζει ακόμα περισσότερο το περιβάλλον και τη ζωή τους και συντελεί στην ανικανότητα του οικοσυστήματος να υποστηρίξει την ανθρώπινη ζωή.

Ο ΣΥΡΙΖΑ έσωσε ό,τι μπόρεσε να σώσει την εποχή των μνημονίων. Κατάφερε να κρατήσει τη χώρα στην ευρωζώνη και να στηρίξει τα κοινωνικά στρώματα που δεν μπορούσαν να τα καταφέρουν. Δεν κατάφερε ωστόσο να αποφύγει τις πιέσεις για έργα μιας ανάπτυξης που οδηγεί στην οικολογική κρίση. Αυτός δεν είναι λόγος να συνεχίσει να τα υποστηρίζει. Εξάλλου, νέα δεδομένα όπως αυτά που προκύπτουν από την πρόσφατη πανδημία, που δεν έχει σταματήσει να παίρνει ζωές, επιβάλλουν να ξανασκεφτεί το περιβάλλον με νέους όρους. Η διχοτομία ανάμεσα στην ανάπτυξη και στο περιβάλλον έχει πια πεθάνει. Η ανάπτυξη οφείλει να είναι βιώσιμη, για να μην πω πράσινη, διαφορετικά δεν θα υπάρχουμε για να τη χαρούμε.

Πριν στεγνώσει το μελάνι που λέμε, έγινε γνωστή η προσωρινή διαταγή του ΣτΕ για την αναστολή των εργασιών επέκτασης των πρόσθετων προβλητών της κρουαζιέρας στην Πειραιϊκή. Πρόκειται για σημαντική επιτυχία. Δεν είναι όμως αρκετή για να σταματήσει το έργο. Αφορά την προσωρινή αναστολή μέχρι την εκδίκαση των αιτήσεων αναστολής. Κινήματα πολιτών, οι δημοτικές αρχές αλλά και τα πολιτικά κόμματα, κυρίως όσα αναστοχάζονται τη σχέση μας με το φυσικό περιβάλλον και βάζουν την ανθρώπινη ζωή πάνω από τα κέρδη, οφείλουμε όλοι μαζί, ο καθένας και η καθεμία όσο και όπως μπορεί, να σταματήσουμε οριστικά το έργο αυτό. Οι συμβάσεις δεν είναι ιερά κείμενα. Υπόκεινται σε αναθεωρήσεις.

Μαρία Ρεπούση,

πηγή: Η Εφημερίδα των Συντακτών